

Nr 79.

Av herr **Schlyter**, *angående lönetillägg åt styresmännen vid rannsaktionshäkten i Halmstad och Hudiksvall.*

I syfte att förenkla och förbilliga fångvårdsanstalternas organisation föreslogs i Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen den 4 april 1941 (nr 194) angående anslag till fångvårdsstaten m. m. på grundval av en inom justitiedepartementet verkställd utredning bl. a. att kronohäkten i Halmstad och Hudiksvall skulle nedflyttas till rannsaktionshäkten och att vid häkten i stället för föreståndare i resp. 16 och 15 lönegraden skulle anställas uppsyningsmän i 10 lönegraden med skyldighet att tjänstgöra såsom styresmän. Det förut-sattes därvid att antalet intagna vid dessa häkten normalt skulle uppgå till 10. Vid vissa andra anstalter, bl. a. östersundshäktet, som jämväl nedflyttades från kronohäkten till rannsaktionshäkten, beräknade för samma normalbeläggning, bibehöllos däremot föreståndartjänster i 15 lönegraden. Den särställning som styresmännen vid halmstads- och hudiksvallshäkten skulle intaga motiverades med att dessa anstalter vore av mindre betydelse. Vid vissa kronohäkten, bl. a. Luleå och Umeå, som icke nedflyttades till rannsaktionshäkten, beräknades normalbeläggningen till högst 20 intagna; vid dessa anstalter bibehöllos föreståndartjänster i 16 lönegraden. Förslaget blev av riksdagen bifallet, och förändringarna trädde i kraft från och med den 1 juli 1941.

Utvecklingen under den därefter tilländalupna tiden har utvisat, att den verkställda beräkningen beträffande användningen av häkten i Halmstad och Hudiksvall icke varit hållbar. Antalet därstädes intagna har nämligen vida överstigit det i propositionen beräknade. Internantalet har under åren 1942 och 1943 varierat mellan 25 och 40.

Styresmännens arbetsbörda har därför konstant överstigit den av riksdagen avsedda, och deras löneställning kan icke anses rättvist avvägd. Efterföljande tablå åskådliggör att arbetsbördan för styresmännen i Halmstad och Hudiksvall snarare överstiger än understiger arbetsbördan vid vissa anstalter som äro likartade med hänsyn till storlek och användningsområde men som enligt vad ovan sagts erhållit en förmånligare placering.

Frånsett den bristande följdriktighet, som ligger i en dylik ojämnhet i utgående löneförmåner för ett likartat arbete, måste det anses uppenbart att ställningen som uppsyningsman i 10 lönegraden är alltför blygsam för en person, som skall förestå en anstalt med ett så talrikt klientel, som här är i fråga, och med den ansvarsfulla uppgiften att handhava behandlingen av personer som berövats sin frihet. Det kan icke anses rättvist att mot en så blygsam avlöning ålägga dessa styresmän så omfattande och viktiga upp-

Anstalt	Antalet intagna den 1. i varje månad under år 1943												Styresmannens löneställning
	jan.	febr.	mars	apr.	maj	juni	juli	aug.	sept	okt.	nov.	dec.	
Kronohäktet i Luleå	30	27	30	35	40	38	27	38	28	45	33	33	Kronoh.förest. 1:a kl. Lönegrad A 16
Kronohäktet i Umeå	21	26	19	16	18	19	19	14	34	28	34	27	Do
Ranns.häktet i Östersund	24	36	37	35	39	37	30	29	29	40	37	35	Kronoh.förest. 2:a kl. Lönegrad A 15
Ranns.häktet i Halmstad	36	35	38	38	37	34	32	32	29	28	30	35	Uppsyningsman Lönegrad A 10
Ranns.häktet i Hudiksvall	33	38	32	36	29	29	21	24	16	28	35	27	Uppsyningsman Lönegrad A 10

gifter. Den utveckling mot en mera individualiserad fångvård som nu pågår och som bl. a. fått uttryck genom att styresmännen vid fångvårdsanstalterna enligt år 1943 vidtagna författningsändringar fått vidgade uppgifter med hänsyn till eftervården av de intagna, är ägnad att ytterligare öka styresmännens arbetsbörda och att ställa ökade krav på kunskap och omdöme hos dem. Det kan ur fångvårdssynpunkt icke anses lämpligt att en anstaltschef med så betydelsefulla åligganden är avlönad på ett sätt som måste medföra att han med rätta känner sig utan skäl ha försatts i en missgynnad ställning. Den låga avlöningen måste även medföra betydande rekryteringssvårigheter.

En flyktig överblick över tillgängliga fångvårdsanstalter i landet torde giva vid handen, att rannsakningshäktena i Halmstad och Hudiksvall icke äro betydelselösa i den för fångvården avsedda anstaltsorganisationen. De torde möjligen i framtiden kunna ifrågakomma som specialanstalter för särskilda grupper intagna. Det kunde därför ifrågasättas att redan nu återuppflytta styresmännen vid dessa anstalter till 15 lönegraden. Men då en sådan åtgärd torde böra anstå i avvaktan på den åt strafflagberedningen uppdragna utredningen angående fångvårdens anstaltsväsende, torde de i stället böra tillerkännas ett provisoriskt lönetillägg å 600 kronor vardera per år. En sådan åtgärd står i god överensstämmelse med vad i statsverkspropositionen föreslagits angående en förbättrad löneställning för kronohäktesföreståndarna i Linköping, Karlskrona och Örebro; åt envar av dessa styresmän har föreslagits ett provisoriskt lönetillägg å 800 kronor.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att till envar av styresmännen vid rannsakningshäktena i Halmstad och Hudiksvall under budgetåret 1944/45 skall utgå ett lönetillägg av 600 kronor.

Stockholm den 19 januari 1944.

K. Schlyter.